

Els colors dels diners

En la recta final de les eleccions a la presidència del F.C. Barcelona, els pressupostos per a la promoció de les candidatures es disparen. No hi val l'estalvi de mitjans quan la presidència és en joc.

E. Company

Les eleccions del F.C. Barcelona són a la cantonada. L'1 d'abril, coincidint amb la visita al Nou Camp del Real Madrid, els més de cent mil socis del club blaugrana podran anar a votar i escollir-ne el nou president. La campanya electoral, però, comença trenta dies abans, l'1 de març. La recta final d'una cursa en què els pre-candidats, amb la reunió de les 2.700 signatures pertinents, s'erigeixen com a candidats oficials. Si, fins ara, la conquesta de les signatures ha estat una lluita dura per a figurar oficialment com a aspirant a la presidència, el mes escàs que resta fins a les eleccions es perfila encara més desprietat. I tot plegat, la campanya i la pre-campanya, tenen un preu. Un alt preu.

El F.C. Barcelona, institucional-

ment, no haurà de fer un excessiu desembors econòmic en tant que organitzador de les eleccions, si més no en relació al seu pressupost, on la consulta als socis per escollir el nou president no hi és contemplada. De fet, el cost per al club es redueix a l'obertura del mini-estadi el dia de les eleccions. Fins ara, l'entitat blaugrana no ha fet publicitat reclamant el vot, ja que el tema és encara candent en l'opinió pública i en la premsa, on cada dia apareixen noves notícies sobre el desenvolupament del procés electoral. Tampoc no sembla que el F.C. Barcelona vagi a canviar aquesta tècnica, almenys fins a les darreries de la campanya. Com a molt, segons informa la gerència del club, l'entitat catalana durà a terme una lleu demanda de vot si es considera necessari. És una decisió, aquesta, que es prendrà sobre la marxa.

El pressupost del F.C. Barcelona és menyspreable en comparació al que gasten els candidats, tant en la campanya de recollida de firmes —pre-electoral— com en la pròpiament dita campanya electoral —des de l'1 de març—. Tenint en compte els aspirants a la presidència amb més possibilitats i els seus pressupostos, pot afirmar-se sense anar massa lluny, que les eleccions blaugranes mouen entre 1.000 i 1.500 milions de pessetes.

Núñez, l'estil de sempre

No obstant això, i abans de detallar el pressupost de cada candidatura, s'ha de tenir present l'acusació que ha rebut Josep Lluís Núñez per tots els altres candidats. Fa referència a l'ús dels fons institucionals del club per a promoure els seus interessos electorals. La



Les eleccions blaugranes mouen entre 1.000 i 1.500 milions de pessetes.

primera d'elles, i d'això fa ja temps, acusava Núñez de regalar pilotes signades pels jugadors i insígnies del club a tots els visitants del museu blaugrana.

Ja obsolet, tot i que present, aquest retret, sembla més greu el fet que el F.C. Barcelona, en les últimes setmanes de gestió de Núñez, hagi usat les finances pròpies per fer arribar als socis un *dossier de prestigi* que, sota l'asèptic format de dossier informatiu barcelonista de l'última dècada, explica la història dels deu anys d'una gestió. La de Núñez, és clar.

El dossier va ser ofert als socis, de franc, quan aquests anaven a l'estadi. Però perquè tingués la difusió màxima, va exercir-se un exhaustiu control dels socis que l'havien obtingut, de tal forma que se'ls va fer arribar, als que no el posseïen, per correu. Cada dossier es calcula que pot costar, atesa la qualitat del paper, d'impressió, nombre de pàgines, etc., unes 350 o 400 pessetes per exemplar, preu de cost. Si es té en compte la seva distribució —més de 100.000 exemplars—, l'operació pot haver costat al club prop de 40 milions de pessetes. Benefici publicitari que, segons es queixen els altres candidats, s'ha endut Núñez sense desembutxacar un duro, ja que la tendenciositat presidencialista de les informacions del dossier resulten prou palpables.

Picaresca oficial i espontània

L'altra qüestió criticada a Núñez és la de l'ús de les llistes de socis que té el club. Aquestes llistes contenen la fitxa de tots els associats a l'entitat blaugrana, i són d'un valor incalculable per, en un principi, aconseguir les 2.700 signatures exigibles per ser candidat oficial. L'equip de Núñez es defensa tot argumentant que les llistes han estat exposades a les instal·lacions del club, la qual cosa és certa. El que no és menys veritat és que l'exposició va durar a penes quatre dies i que ningú no va tenir l'oportunitat de fotocopiar-les. Resulta evident que copiar a mà les dades de 100.000 socis i escaig és una feina impossible.

La solució per fer arribar la publicitat electoral a tots els socis per als candidats que no posseeixen les llistes —tots menys Núñez— és única. Una empresa de *mailing* té l'exclusiva en el club blaugrana. Enviar un sobre electoral a cada soci costa, passant sempre per l'empresa de *mailing*, vora els 4 milions de pessetes.

I per a acabar d'arrodonir la picaresca, aquesta popular, hi ha l'assumppte de la venda de signatures. Segons ha



Dalt, Josep Ma. Fusté; Baix, Josep Lluís Núñez.

afirmat *off de record* més d'un candidat, aquesta ha rebut ofertes d'obtenció de signatures a 2.500 pessetes cada una. Un bon negoci per a l'espavilat de la penya —perquè l'oferiment ve d'una penya barcelonista—, que ha vist en la venda de signatures un bon negoci particular.

Quant al pressupost que es calcula que haurà de destinar Núñez per promoure la seva candidatura, les xifres són contradictòries i alhora monstruoses. La quantitat més veraç s'acosta als 500 milions de pessetes. Altres fonts apunten més alt, encara: vora els 750 milions. Com és habitual, l'equip de Núñez ha desmentit les xifres, per elevades, però no ha volgut revelar-ne les oficials.

Ball de milions

Núñez té de 500 a 700 persones fent trucades i visites personals a tots els socis —avantatges de posseir la llista—, i el mateix ara ex-president realitza personalment alguna d'aquestes gestions. Els altres candidats parlen d'un *exèrcit de gent* treballant per a Núñez.

La candidatura de Cambra-Fusté no es queda enrere a l'hora de desplegar mitjans. Abans de la fusió dels dos aspirants, Sixt Cambra tenia previst pagar la campanya amb més de 200 milions de pessetes. Respecte a Josep Ma. Fusté, tot i que fonts del seu equip parlen de 60 a 90 milions, sembla que la xifra de pressupost ja gastat s'acosta als 100 o 125 milions de pessetes. La fusió Cambra-Fusté s'explica arran de l'exhauriment de la dotació econòmica de l'ex-jugador blaugrana, que s'ha vist pressionat de forma determinant —«se li va tancar l'aixeta», segons han explicat a EL TEMPS fonts de tota solvència— per acceptar la unió amb Cambra, en contra del seu desig.

Pel que sembla, la candidatura Cambra-Fusté va per totes, i els més de 300 milions previstos poden quedar-se curts, d'aquí al final de la campanya, si el procés electoral ho requereix.

Més reduït és el pressupost de Joan Casals que, tal i com ell mateix ha afirmat, és de 80 milions de pessetes. I per la seva banda, Josep Lluís Rovira té unes previsions de 30 milions per a promoure la seva candidatura.

Gairebé cap dels candidats, no obstant això, no ha volgut declarar la xifra oficial del pressupost, rebaixant-la de manera increïble —i fins i tot irrisòria— quan aquesta li ha estat comentada. La frase «això és *top secret*» ha estat una constant en la quasi totalitat de les respostes. ¿Per alguna cosa serà? □